

XXX NIEDZIELA ZWYKŁA ROK B
UROCZYSTOŚĆ ROCZNICY POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA WŁASNEGO

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela

Anioł poprowadził mnie ku bramie, która zwrócona jest na wschód. I oto chwała Boga Izraela przysłała od wschodu, a głos Jego był jak szum wielu wód, a ziemia jaśniała od Jego chwały. A chwała Pana weszła do świątyni przez bramę, która zwrócona była ku wschodowi. Wtedy uniósł mnie duch i zaniósł mię do wewnętrznego dziedzińca. A oto

świątynia pełna była chwały Pana. I usłyszałem, jak ktoś mówił do mnie od strony świątyni, podczas gdy ów mąż stał jeszcze przy mnie. Rzekł do mnie: „Synu człowieczy, to jest miejsce tronu mego, miejsce podstawy dla moich stop, gdzie chcę na wieki mieszkać pośród synów Izraela”.

(Ez 43, 1-2. 4-7a).

Psalm responsoryjny (Ps. 1 Krn 29, 10-12).

Chwalimy, Panie, Twe przesławne imię.

Bądź błogosławiony, o Panie, Boże ojca naszego, Izraela, na wieki wieków.

*Twoja jest, o Panie, wielkość;
moc, sława, majestat i chwała,*

bo wszystko, co jest na niebie i na ziemi, jest Twoje.

Chwalimy, Panie, Twe przesławne imię.

*Do Ciebie, Panie; należy królowanie
i ten, co głowę wznosi ponad wszystkich.*

Bogactwo i chwała od Ciebie pochodzi,

*Ty nad wszystkim panujesz, a w ręku Twoim moc i siła,
i ręką Twoją wywyższasz i utwierdzasz wszystko.*

Chwalimy, Panie, Twe przesławne imię.

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia: Nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga, zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim, zespalana

cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.

(Ef 2, 19-22).

Alleluja, Alleluja, Alleluja!

**W moim domu ten, kto prosi, otrzymuje,
kto szuka, znajduje, a kołaczącemu otworzą.**

Alleluja, Alleluja, Alleluja!

Słowa Ewangelii według św. Łukasza

Jezus wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A był tam pewien człowiek, imieniem Zacheusz, zwierzchnik celników i bardzo bogaty. Chciał on koniecznie zobaczyć Jezusa, kto to jest, ale nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiał się na sykomorę, aby móc Go ujrzyć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrział w górę i rzekł do niego: „Zacheuszu, zejdz prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu”. Zszedł więc z pośpiechem

i przyjął Go rozradowany. A wszyscy, widząc to, szemrali: „Do grzesznika poszedł w gościnę”. Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: „Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnienie”. Na to Jezus rzekł do niego: „Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło”.

(Łk 19, 1-10).

Pochwalony bądź...

TROSKA O WSPÓLNY DOM (ENCYKLIKA „LAUDATO SI” OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA)

Chyba żadna encyklika w najnowszej historii Kościoła, nie wywołała tak gorącej dyskusji jeszcze przed publikacją. Encyklika „Pochwalony bądź” przez jednych na wstępie okrzyknięta została „antypolską”, przez innych „rewolucyjną i proekologiczną”. Bez względu jednak na przypinane jej łatki, chciałbym się skupić na pogłębionej i rzetelnej analizie autentycznego przesłania Papieża. Bez oceniania wyjętych z kontekstu cytatów. Mając na uwadze fakt, jak wiele pracy włożył Papież Franciszek w jej napisanie, powinniśmy z uwagą i życzliwością pochylić się nad encykliką. Tematyka redukcji dwutlenku węgla, zmniejszonego wykorzystywania paliw kopalnych czy wyzwań globalizacji, to tylko wierzchołek globalnych problemów dotyczących dzisiejszy świat. Jest to temat, od którego nie możemy już dłużej uciekać, pisze w encyklice Papież.

Tematowi „Laudato si” poświęcono już wiele artykułów w prasie, audycji radiowych i telewizyjnych, konferencji i sympozjów. Poruszyła ona cały świat, również ludzi spoza Kościoła. Trudno pozostać obojętnym na głębokie i ważne przesłanie encykliki. Ojciec Święty wykorzystał cały dorobek Biblii i nauczania Kościoła rozproszonego w różnych dokumentach, wykorzystał przede wszystkim myśli i nauczanie Papieża Jana Pawła II. „Laudato si” jest kontynuacją ustanowienia przez niego św. Franciszka z Asyżu patronem ochrony przyrody i ludzi, którzy tą ochronę sprawują i realizują. Gorąco zachęcam do zapoznania się z encykliką „Laudato si”.

Ojciec Święty Franciszek tytułem encykliki nawiązuje do jednego z najbardziej znanych i lubianych tekstów literatury chrześcijańskiej – do modlitwy uwielbienia św. Franciszka z Asyżu. Otwiera się na dialog ze wszystkimi, aby wspólnie poszukiwać dróg wyzwolenia, ukazuje w jaki sposób przekonania wiary dają chrześcijanom, a po części także innym ludziom wierzącym wspaniałe motywacje, by zatroszczyć się o przyrodę i najsłabszych braci i siostry. Jeśli zbliżamy się do przyrody i środowiska bez tego otwarcia na zadziwienie i podziw, jeśli nie mówimy już językiem braterstwa i piękna w naszej relacji ze światem, to nasze postawy będą postawami władcy, konsumenta jedynie wyzyskującego zasoby naturalne, niezdolnego do postawienia ograniczeń swoim doraźnym interesom. Papież subtelnie zdaje się przypominać o tym, jak powinna realizować się władza i wolność. Człowiek miał przecież czynić sobie ziemię poddaną (Rdz 1, 28). O własność trzeba się troszczyć, myśląc też o niej, a nie tylko o sobie i swoich potrzebach. Bóg dał nam wolność, ale wolność do dobra.

Na wstępie Ojciec Święty pisze: „*Ta siostra [ziemia] protestuje z powodu zła, jakie jej wyrządzamy nieodpowiedzialnym wykorzystywaniem i rabunkową eksploatacją dóbr, które Bóg w niej umieścił*”. To fakt, bo mieliśmy czynić sobie ziemię poddaną, ale odpowiedzialnie. Pierwszy rozdział - „jak jest”. Drugi - „jaki jest Boży zamysł”. Trzeci - „dlaczego jest tak, jak jest”, jak na razie najtrudniejszy, najmniej komentowany. Głęboki zamysł nad przyczynami kryzysu. Dalej pisze o grzechach przeciwko stworzeniu. Wynikają one z pychy i egoizmu. Ojciec Święty zachęca nas do zmiany stylu życia. W tym wszystkim może pomóc nam rachunek sumienia ułożony przez Ruch Ekologiczny św. Franciszka z Asyżu. Kolejny raz przewija się ten wątek, że niektóre „ruchy ekologiczne” broniąc integralności

środowiska, nie stosują tych samych zasad do życia ludzkiego. Ekologowie zapominający o człowieku podcinają sens i wartość swojej działalności. Jeśli nie uznaje się znaczenia człowieka uboższego, ludzkiego embrionu, osoby niepełnosprawnej – by podać tylko kilka przykładów – trudno będzie usłyszeć wołanie samej przyrody. Wszystko jest ze sobą połączone.

Papież jako zastępca Chrystusa na ziemi, jako głowa Kościoła, swoją encyklikę kieruje nie tylko do katolików i wierzących, ale do wszystkich ludzi dobrej woli, bo „*wszyscy możemy współpracować jako narzędzia Boga w trosce o stworzenie, każdy ze swoją kulturą i doświadczeniem, swoimi inicjatywami i możliwościami*”. Bo „*dziś zarówno wierzący, jak i niewierzący są zgodni, że ziemia jest zasadniczo wspólnym dziedzictwem*”. Dostrzega obsesję na tle odmawiania osobie ludzkiej wszelkiej wyższości, prowadzona jest walka o inne gatunki, ale nie podejmujemy takiej samej walki, by bronić równej godności istot ludzkich. „*Kto*

ważniejszy – przyroda, czy człowiek? To złe pytanie, ponieważ zakłada dominację. Czyli wymusza rywalizację/wojnę. Na tym stracą wszyscy. Bóg napisał wspaniałą księgę, której literami są liczne stworzenia obecne we wszechświecie”. Papież tłumaczy wyjątkowość człowieka, „*jakościową nowość*” wśród stworzeń i zauważa, że „*tajemnicy świata zwierząt nie da się zrozumieć odrzucając człowieka. Tajemnicy człowieka nie da się zrozumieć odrzucając Boga*”. Harmonia między stworzonymi, ludzkością i całym stworzeniem została zniszczona, ponieważ człowiek usiłował zająć miejsce Boga, odmawiając uznania siebie za ograniczone stworzenie. Prawdziwa ochrona przyrody musi

włączyć sprawiedliwość w dyskusje o środowisku, aby usłyszeć zarówno wołanie ziemi, jak i krzyk biednych. Troska o środowisko naturalne jest tak naprawdę troską o człowieka. Skutki zniszczenia w pierwszej kolejności uderzają w najuboższych.

Encyklika „Laudato si” zawiera uniwersalną troskę o planetę - to nowa jakość w Kościele. Do tej pory żaden Papież nie poświęcił tyle uwagi ochronie przyrody i środowiska przyrodniczego. Warto więc pochylić

się nad nią nie tylko 4 października, w dniu wspomnienia św. Franciszka z Asyżu – patrona ochrony przyrody, lecz wracać do niej jak najczęściej, gdyż dotyczy ona naszego codziennego życia. Jak ta wiedza jest nam potrzebna dzisiaj w naszym społeczeństwie, w większości katolickim i chrześcijańskim, może świadczyć najbliższe otoczenie miejsca naszego zamieszkania – Las Aleksandry (*na zdjęciach*) - łączący dwa osiedla: Nowy Bieżanów i Nowy Prokocim, przecięty Potokiem Bieżanowskim.

W CHEŁMKU, W GOŚCINIE U BRACI Z RODZINY

Jak ważne są wzajemne spotkania – o tym mogli przekonać się członkowie krakowskiego Klubu Seniora, podczas wizyty w Chełmku. 5 września br. 26-u przedstawicieli Kolpingowskiego Klubu Seniora z Krakowa odbyło wizytę studyjną do Klubu Seniora, który już prawie od trzech lat podejmuje liczne inicjatywy nie tylko dla chełmeckich seniorów, ale i również dla lokalnej społeczności.

Kolpingowski Klub Seniora w Chełmku powstał 14 listopada 2012 r. z inicjatywy 6-u senierek - liderek, uczestniczek projektu koordynowanego przez Stowarzyszenie Rodziny Kolpinga w Chełmku. Od samego początku wyraźnie zaznaczył się na arenie działań 3-go sektora chełmeckiej społeczności. Klub tworzą osoby pełne pasji: doświadczone matki i babcie, artystki, turystki, poetki, miłośniczki gór i „dwóch kółek”, zaangażowane w działania na rzecz innych, ogarnięte radością wspólnie

go przebywania i wcielające w życie nieszablonowe pomysły. W styczniu 2013 r. Kolpingowski Klub Seniora w Chełmku został wyróżniony statuetką „Lider 2012” przyznawaną przez Gminę Chełmek. Podczas spotkania krakowscy seniorzy mogli z bliska poznać działania aktywnych pań (w klubie działają na razie same kobiety), jak i zobaczyć siedzibę klubu. Spotkanie, w którym wzięło udział ponad 50 osób, sprawiło wiele radości obu stronom. Wspaniała atmosfera nie opuszczała uczestników spotkania. Wspólnie odśpiewano nawet hymny obu klubów. Było serdecznie i wesoło. Najważniejsza jednak była możliwość porównania doświadczeń w podejmowanej aktywności z seniorami i dla seniorów oraz okazja wzajemnego poznania się. Wizytę, którą połączono ze zwiedzaniem Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu, zorganizowano w ramach projektu „Wiem-potrafię-dbam” współfinansowanego ze środków otrzymanych od Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w ramach Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2014-2020.

Bożena Michalek

PIELGRZYMKA SENIORÓW I SENIOREK - DZIECI URODZONYCH W 1945 ROKU

**Sanktuarium Najświętszej Rodziny
w Krakowie - Nowym Bieżanowie
czwartek 29 października 2015 roku**

**Czcigodnych Seniorów i Seniorki,
Dzieci Urodzone i Ocalone
w roku zakończenia II wojny światowej 1945
zapraszamy na wspólną modlitwę dziękczynną**

Program pielgrzymki

- 11.00** Msza św. dziękczynna koncelebrowana przez Księża Prezesów Rodzin Kolpinga;
- 12.00** Anioł Pański w intencjach Ojca Świętego Franciszka i zawierzenie Rodzin i Ojczyzny Najświętszej Rodzinie;
- 12.30** Program artystyczny Zespołu Młodzieży Gimnazjum nr 29 im. Jana Pawła II w auli szkolnej;
- 13.30** Agapa w sali św. Brata Alberta.

Naszą pielgrzymką włączymy się w Światowy Kolpingowski Dzień Modlitwy 2015 - w intencjach Dzieła Kolpinga w Niemczech - o pokój dla Europy i świata oraz za Światowe Dni Młodzieży KRAKÓW 2016.

ks. prałat Józef Jakubiec, prezes krajowy Dzieła Kolpinga w Polsce
ks. kanonik Mirosław Dziedzic, proboszcz i kustosz Sanktuarium Najświętszej Rodziny

ZMIŁUJ SIĘ NAD DUSZAMI

Boże, Ty nam nakazałeś miłować wszystkich ludzi jak braci i siostry, także tych, których śmierć zabrała z tej ziemi. Wszyscy bowiem żyjemy w Tobie, wszyscy zjednoczymy się z Tobą w jednej wierze i miłości. Dopomóż nam, miłosierny Boże, zawsze dążyć ku temu zjednoczeniu, z miłością pomagając naszym żyjącym braciom i siostrą radą i dobrym przykładem, a zmarłym modlitwą i zasługami płynącymi z naszych dobrych uczynków. Racz przyjąć tę modlitwę, a przez nieskończone Miłosierdzie Twoje, przez Mękę i Śmierć Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Zbawiciela i Od-

kupiciela, zmiłuj się nad duszami zatrzymanymi w czyśćcu, które muszą odpokutować za swoje grzechy, zanim wejdą do Twojej chwały. Ześlij im Ducha Twego, Pocieszyciela, aby je oświecił światłem i Twoją łaską oraz umacniał w nadziei Twego Miłosierdzia. Racz je wprowadzić do Królestwa Twojej chwały za przyczyną Najświętszej Maryi Panny i wszystkich Twoich świętych, jak również przez modlitwy Twego świętego Kościoła i nas wszystkich, niegodnych sług Twoich, którzy błagamy dla nich o Twe zmiłowanie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. W sobotę odprawimy ostatnie nabożeństwo różańcowe o godz. 17.30. Zachęcamy, aby skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania przed Wszystkimi Świętymi. Okazja do spowiedzi w tym dniu: od 6.30 do 7.30 i od 17.00 do 18.30.
2. Przy wyjściu z kościoła i w zakrystii przyjmujemy wypominki, a także intencje mszalne na zbiorową GREGORIANKĘ z wypominkami listopadowymi. W przyszłą niedzielę przypada **Uroczystość Wszystkich Świętych**. Na cmentarzu bieżanowskim o godz. 14.00 zostanie odprawiona Msza św. i procesja żałobna trzech parafii: Bieżanowa, Nowego Bieżanowa i Rżąki, a wypominki będą tam przyjmować nasze Siostry.
3. **Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (Dzień Zaduszny)** będziemy obchodzić w poniedziałek 2 listopada. Msze św. w tym dniu: 6.30, 7.00, 9.00, 16.30, 18.00 i 19.30. Jest to dzień modlitwy Kościoła za dusze w czyśćcu cierpiące. Oktawa Wszystkich Świętych to w naszej parafii Rejonowe Dni Modlitwy za Zmarłych z wypominkami jednorazowymi. W poniedziałek 2 listopada zapraszamy parafian z rejonu II, we wtorek 3 listopada z rejonu III, w środę 4 listopada z rejonu IV, w czwartek 5 listopada z rejonu V oraz w piątek 6 listopada z rejonu I. Nabożeństwa za zmarłych z procesją w kościele rozpoczniemy po Mszy św. o godz. 18.00. Ostatnia stacja tej procesji będzie w katakumbach.
4. W Uroczystość Wszystkich Świętych i w Dzień Zaduszny możemy uzyskać **odpust zupełny** (raz w ciągu dnia) i ofiarować go za zmarłych. Zyskuje go ten, kto w stanie łaski uświęcającej nawiedzi kościół lub kaplicę publiczną, odmówi pobożnie „Ojcze nasz” i „Wierzę w Bo-
- ga” oraz w poczuciu żalu i zerwania z grzechem przyjmie Komunię św. Ponadto należy pomodlić się w intencjach Ojca św. Odpust zupełny w dniach Oktawy Wszystkich Świętych czyli do 8 listopada zyskuje i ofiaruje za dusze w czyśćcu cierpiące ten, kto pobożnie odwiedzi cmentarz i przynajmniej w myśli pomodli się za zmarłych.
5. **Katakumby** w przyziemi kościoła są również miejscem zyskiwania odpustów zupełnych. Wejście do katakumb jest możliwe w ciągu dnia od godz. 7.00 do 19.00. Przypominamy, że nie palimy tam zniczy. Zastępują je lampki wotywnie. Dzięki ofiarności Wspólnoty Fundatorów Katakumb zakończyliśmy całość prac związanych z pełną funkcjonalnością tego obiektu.
6. Zapraszamy na „PIELGRZYMKĘ SENIORÓW I SENIOREK – DZIECI URODZONYCH W 1945 ROKU”, która będzie w naszym Sanktuarium w czwartek 29 października i rozpocznie się Mszą św. o godz. 11.00. Szczegółowy program znajduje się w „Naszej Familii” oraz na plakatach. Jubilatów, którzy zechcą uczestniczyć w Mszy św. dziękczynnej prosimy o wcześniejsze zapisanie się w zakrystii, co ułatwi przygotowanie pamiątki.
7. W kalendarzu liturgicznym nadchodzącego tygodnia:
 - **środa**: Święto Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza.

Z naszej wspólnoty odeszli do Pana:
+ Marianna Tyrka, l. 101, zam. ul. Podłęska 12;
+ Jan Romańczyk, l. 107, zam. ul. Heleny 14.

Dobry Jezu, a nasz Panie...

Msze święte: w dni powszednie: 6:30*, 7:00, 18:00; w I piątki miesiąca: 6:30*, 7:00, 16:30*, 18:00, 19:30* (* - z wyjątkiem wakacji); w niedziele i święta: 6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 12:30, 17:00, 19:00; w soboty: 18:00.
Godziny otwarcia kancelarii parafialnej: wtorek: 16.00 – 17.30; środa: 16.00 – 17.30; czwartek: 10.30 – 12.00, 16.00 – 17.30; piątek: 16.00 – 17.30; sobota: 8.30 – 10.00 (z wyjątkiem I piątku i I soboty miesiąca).

Zespół Redakcyjny: Anna i Tadeusz Stanowscy, ks. Mirosław Dziedzic. **Współpraca:** Karolina Kalinowska, Ewa Prymon-Ryś.
Skład i opracowanie graficzne: Katarzyna Tarkowska. **Druk:** Zdzisław Chojnacki.
Adres: NASZA FAMILIA ul. Aleksandry 1 30-837 Kraków, tel. (12) 658 03 50 wew. 111.
e-mail: xmiroslaw@poczta.onet.pl; stanowski.tadeusz@op.pl **www.najswietszarodzina.pl**